

DADZIS

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

19

BAIGI FORŠI
DŽĪVOJAM —
7. lpp.

VĪRI AR
VĀRDU
— 12. lpp.

RUDENS IESAUKUMS.

L. BULIKINA

PĒCPUČNOTIKUMU HRONIKA

26. septembris

Kiršteina kungs Augstākās Padomes Prezidiju apsūdz neētiskā rīcībā, 21. augustā pieņemtās neatkarības deklarācijas sagrozīšanā. Bet kāpēc viņš nav protestējis tūlīt pēc deklarācijas publicēšanas?

Varam paskaidrot. Gudrs vispirms nogaida izdevīgu brīdi un tikai tad metas cīņā par ētikas principiem.

27. septembris

PSRS Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja vietnieks Stolarova kungs iesaka Baltijas valstīs bijušos čekas līdzstrādniekus iesaistīt darbā vietējos specdienestos.

Vērtīgs padoms. Jauna stukaču korpasa vervēšana taču prasītu milzum daudz laika un līdzekļu!

30. septembris

Latvijas uzņemšana Eiropas padomē atlikta, kamēr nebūs skaidrības jautājumā par pilsonības likumu. Savukārt Japāna vēl nav izlēmusi, vai padomju pilsoņi pēc Kuriļu salu okupācijas izbeigšanas drīkstēs tur palikt vai nē.

Tātad ne vien Latvija, bet arī Japāna Eiropas padomē pagaidām uzņemta netiks.

1. oktobris

Augstākās Padomes tautfrontiskā frakcija vairs neklausā LTF valdei.

Tā ir necieņa pret tradīcijām. Brīvdomīgajiem deputātiem vajadzētu atcerēties, cik disciplinēti kompartijas frakcija ilgu gadu balsoja pēc CK norādījumiem!

2. oktobris

Gorbunova kungs neoficiāli pieņēmis Dalailamas kungu. Sakarā ar to izteiktas bažas, vai mums nedraud karš ar Ķīnu.

Draud. Taču karš būs neoficiāls.

3. oktobris

Latvijas komiteja aicina pilsoņus sākt pilsoniskās nepakļaušanās kampaņu.

Nav skaidrs, ko tajā darīs nepilsoņi. Visticamāk, viņi sāks pilsoniskās pakļaušanās kampaņu pagrīdes interfrontei.

5. oktobris

Sanktpēterburgas mērs, kādreizējais demokrāts Sobčaka kungs, ieteicis nesteigties ar karaspēka izvešanu no Baltijas.

Mēra kunga uzskatu evolūcija izskaidrojama ļoti vienkārši — cārs Pēteris Pirmais, kas bija izcirtis logu uz Eiropu, kapā apgriezies otrādi. Lai Viņa Majestāti atdabūtu iepriekšējā stāvoklī, aizcirstais logs jācērt atkal vaļā.

IRMA

BRĪDINĀJUMS

Visi tev slavu sauc, Latvija diženā:
Vīrakiem kvēpina, gavilēm sveicina.
Kam gan tas man svešādi skan
Ausīs tik baigas kā tirgus klaigas?

Varoņi tavi snauž mūžībā tinušies...
Vadoņi maziskās tieksmēs tev pinušies.
Dzintara vaiņagā zirnekļi tīklus auž...
Baudkāri pirksti iz vaiņaga pērles lauž.

Uzmanies! Neļaujies! Sev dārgajās rotās,
Tev likteņa dotās,
Klauna zvārguļus kārt,
Rokām netīrām skārt.

“Svari”, 1922.g.

1921. GADA ĪSZIŅAS

“Par katru vienu Krievijā apcietinātu Latvijas pilsoni Krievija prasa divus Latvijā apcietinātus noziedzniekus — komunistus.

Sagatavota apmaiņai ar Padomju Krieviju pirmā cietumnieku partija. Vairāki apcietinātie komunisti no apmaiņas atteikušies.”

(Avīžu ziņa)

“Ieeja Bulduru kazino spēļu zālē atļauta tikai ārzemniekiem un tiem Latvijas pilsoņiem, kuru gada ienākums pārsniedz 600 000 rubļus. Pārējā publika var apmeklēt kazino dejas un restorāna telpas.”

(Avīžu ziņa)

A. LIEPIŅŠ

GARĀM GĀJA TAUTĒTIS KNĀBIS

Vilis Seleckis teica:

— Sak, moris savu darbu padarījis, moris var iet prom. Tomēr nē! PK grib, lai šis moris izdara vēl dažus ne visai tīkamus darbiņus — lai izvēc PSRS karaspēku un PSRS pilsoņus.

Garām gāja tautietis Knābis un nopriecājās:

— O, deputāti sāk žņaugt Dezdemonu! Ka tik nu nebūtu par vēlu.

Elita Veidemane teica:

—.. mēs izvēlamies, vai mūs “nesaprātis” lātviešu tauta vai arī “mūs nesaprātis” Rietumi.

Garām gāja tautietis Knābis un izmeta:

— Reizēm liekas, ka mūs saprātīs vienīgi Austrumi.

Aivars Bernāns teica:

— Esam taču turpat — pussagrautajā totalitārisma. Pagnidām vēl tikai kārtējo reizi pasludinājuši neatkarību.

Garām gāja tautietis Knābis un piemetināja:

— Bet varbūt šī beidzot ir pēdējā reize?

Viktors Burakovs-Zemgals teica:

— Skumji, ka tie paši, kas, pirms gadiem labi dzīvodami, sludināja vienas patiesības, tagad sludina citas un atkal jūtas ļoti labi.

Garām gāja tautietis Knābis un piekrita:

— Nu gluži kā “Eolikā”. Burakovs pirms gadiem dziedāja vienas dziesmas, bet Zemgals tagad pavisam citas un atkal jūtas labi.

Uzņēmējs Ēriks Grīnbergs teica:

— Jā, tas ir mans privātuzņēmums, un visa kustamā un nekustamā īpašuma vērtība naudā ir tāda, ka es tiešām esmu miljonārs.

Garām gāja tautietis Knābis un saviebās:

— Phe, krievu rubļos rēķinot...

Artūrs Snips teica:

— Jau labu laiku Kultūras fonds neatrod sev vietu jaunajā sabiedriskajā un ekonomiskajā situācijā... Te ir kāda nelaime domāšanā, un man ir lielas aizdomas, ka, tāpat kā gadījumā ar Pugo, tas izriet no nespējas apjēgt jauno realitāti.

Garām gāja tautietis Knābis un iejautājās:

— Kam lai es aizdodu savu revolveri?

— MAN TO ZIVTIŅU PAR RUBLI DIVDESMIT.
— LŪDZU!

Ē. OŠS

— MAKŠ IEKRITA!
— TAVAI NAUDAI TAGAD BŪS ZELTA SEGUMS!

D. BREIKŠS

DALEJI precēts, daleji PRIVATIZĒTS

Pilsoņi ir nedaudz apjukuši. Neviena tā īsti netiek gudrs ne par privatizāciju, ne par denacionalizāciju. Labi, ka laukos zemi atdod atpakaļ tās īpašniekiem. Un māju arī. Īpašniekam var spiest roku un apsveikt ar veiksmi. Mantiņieki arī var spiest rokas. Bet kas spiedīs roku tam, kurš dzīvo īpašniekam atdotajā mājā?

Pilsētas mājas arī it kā atdodot īpašniekiem. Īrniekam dotas tiesības sēdēt uz savām pekelēm un gaidīt, kad sitīs tā stunda, tas brīdis, kad viņu izlidinās laukā. Pēc sešiem gadiem un trīsdesmit sešdesmit piecām dienām...

Īrnieks ar skaudību raugās uz lielpaneļu namu iedzīvotājiem. — Tiem jau nekā nekā! Dzīvo kā nieres dzelzsbetonā!...

Bet paneļu mājas dzīvojošie jūtas kā zuši uz cepešpannas. Spriedze tāda, ka baldriānus vajadzētu plūmpēt ne vairākiem, bet spainiem. Jo prese publicē viedokļus. Lai gods un slava plurālismam. Viedokļu īpašnieki kā ķirurgi — amatieri — uzšķērš sāpošās vietas un atstāj pacientu bez narkozes un operāciju galdā. Lai viņam vieglas smiltis!

Vieni piedāvā dzīvokļus tagadējiem īrniekiem atdot par velti — gana mocījušies, gana pelnījuši un nodrošinājuši bezbēdīgu dzīvi komunistiskajiem onkuliem. Otri uzskata, ka par velti pat velns mušas neķer. Par katru dzīvokļa kvadrātu metru jāmaksā tik, cik šobrīd maksā katrs sienā iemūrētais ķieģelis!

Īrnieks sarēķina un krietri gribonī. Jo naudas nepietiek galā kilogramam, kur nu vēl visiem iemūrētajiem ķieģeļiem. Bet tikmēr pieskrien klāt vēl viens viedoklis:

— Pilsētu zemei arī ir īpašnieki! Zemes īpašniekam vajadzētu dot tiesības ņemt nomas maksu no tiem, kas dzīvo uz viņa zemes uzceltajos namos...

Frāzes gludas un abstraktas, bet aiz katras abstraktas frāzes — konkrēts pilsonis dzīvoklī ar apvienoto sanitāro mezglu vai pat ar sauso tualeti pagalmā. Katra viedoklis, katrs plurālisma diktēts vārds sit pa nerviem spēcīgāk nekā divsimt divdesmit volti pa pirkstiem.

— Tātad man būs jāmaksā pašvaldībai par izpērkamo dzīvokli un vēl īpašniekam par zemes gabalu?!

Plurālisms ir, skaidrības nav. Viss lūts neziņas miglā. Bet miglā dīgst aizvien jaunās baumas.

— Dzirdēji?! Mūsu māju īpašnieks jauks nost un metīs mūs laukā bez citas platības ierādīšanas... Esot jau projekts te celt starptautisku viesnīcu...

Vieni baumo, otri dažos rajonos eksperimenta veidā atļauj nelielu tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu objektu privatizāciju. Pērc vairāksolišānā veikaliņu, pērc darbnīciņu, dzīvo un vairojies.

— Jūs gaida brīnišķīgas izredzes! — pašvaldības kārdina. — Nopirksiet objektu, nopelnīsiet naudiņu, brauksiet uz Itāliju peldēties. Ja gribat — Sicīlijā, ja vēlaties — Sardīnijā...

Diemžēl gan veikaliņš, gan darbnīciņa stāv uz grēcīgās zemītes gabala. Un šai grēcīgajai zemītei agri vai vēlu var rasties īpašnieks, īpašnieka pēcnācējs vai pēcnācēja mantiņieks. Pārsolīsi konkurentu, nēmaksāsi pašvaldībai naudiņu, atnāks mantiņieka mantiņieks un sacīs:

— Piedod, tautietī! Naudiņu par bodīti, rublīšus par darbnīciņu samaksāji pašvaldībai, bet zemīte gan, atvaino, ir mana. Mans kaktiņš, mans stūrītis zemes, un tirgot to es gribu pats...

Kas būs pēc šādas tikšanās reizes? Iespējas peldēties Vidusjūrā vai nepatīkšanas kā jūra? Sicīlija, Sardīnija vai

tiesas zāle?

Un kur tad vēl jautājums par īpašuma tiesībām. Vieni saka — īpašums var piederēt katram, kas maksā. Otri iebilst — maksāt vari, bet īpašuma tiesības būs vienīgi pilsoņiem. Nudien, paņem rokās LPSR Civilt kodeksu, kas republikas

teritorijā atzīts par spēkā esošu, un jau otrajā punktā atdurnes kā pret sienu: "Civilt kodekss regulē attiecības starp pilsoņiem!"

Bet kurš šobrīd ir pilsonis un kurš nav?

Tie, kas ir pēcnācēji tām personām, kurām LR pilsonība bija līdz 1940. gadam, ar Augstākās Padomes 15. oktobra lēmumu tagad it kā būtu pilsoņi. Bet kur noskaidrot, vai senais un senča senčis ir bijis LR pilsonis? Varbūt viņš visu mūžu nodzīvojis Latvijā tāpat vien, bez īpašas pilsonības noskaidrošanas.

Kas dos izziņu? Kas apliecinās pilsonības faktu?

— Nevienš! — informēti laudis apgalvo. — Nav dzirdēts, ka LR jebkad agrāk ir bijis kāds pilsoņu reģistrs, kurā varētu noskaidrot toreizējo pilsoņu kopumu.

Ja tā, apstiprināt senču pilsonību nav nekādas iespējas. Bet, ja iespēju nav, vai tev, potenciālajam nevis Istajam pilsonim, vispār ir tiesības iepirkties veikālā? Civilt kodekss šādas tiesības piešķir tikai pilsoņiem!... Un ja pilsonību rīt nevarēs pierādīt tas senču senčos esošais latvietis, kurš šodien nomaksājis par privatizēto dzīvokli?...

Reiz kādai dāmītei esot pavaicāts:

— Piedodiet, madam, sakiet, lūdzu, vai jūs esat precējusies!

— Daļēji... — koķeti atbildējusi dāmīte. Proti — ja vajag, precējusies, ja nevajag — brīva un dabūjama. Bet dokumentu gan labāk nepieprasīt...

Apmēram tāpat ir ar mums. Daļēji dzīvojam, daļēji it kā pilsoņi, daļēji privatizējam, daļēji caur miglu cenšamies saskatīt gnišās nākotnes izredzes.

Dažiem tas izdodas. Daļēji.

A. BRĀLĪTIS

MADE IN LATVIA

Ārzemju anekdotē kāda kundze izgājusi no vannas istabas gluži kaila. Piepēķi viņa pamana, ka logu tīrītājs ārpusē uz viņu raugās. Kundze apstājas un pārsteigta uzlūko svečo vīrieti, kas pēdīgi ierunājas: — Ko? Vai nekad neesat redzējusi logu tīrītāju? Tiklīdz — ārzemju anekdotē. Bet pie mums kāda kundze tāpat izgājusi no vannas istabas gluži kaila un tāpat pamana logu tīrītāju un pārsteigta skatās.

— Ko? Vai nekad neesat redzējusi logu tīrītāju? — šis jautā.

— Nē! Patiesi nekad!

No gulamistabas iznāk viņas vīrs, tērpies pidžamā, un brīnās:

— Bet, Made, ko tu te dari?

Sieva sasit plaukstas un iesaucas:

— Kamēr es biju vannā, mīļais, mēs esam iekļuvuši Eiropā! Skaties, logu tīrītājs! Cik brīnišķīgi!

Šajā brīdī logu tīrītājs sauc uz leju:

— Laid mani zemē, Zanno! Šajā vonungā nekādu mantu nav. Tikai divi plīkie.

KATRĪNA BOZIS

NAV MIERA ZEM TĒVZEMES OZOLIEM

Vai tautai briesmas vairs nedraud? Draud gan, vai, kā draud! Augstākā Padome, lai, ar dzelzsbetona aizsprostiem no ļaunprātīga ienaidnieka norobežojusies (tak ne jau no tautas). Deputātu kungi negrib pie sienas ar gaisā paceltām rocinām stāties. Arī Tūdaliņa kungs negrib kā tāds kaujams jērs uz tuteni gaidīt. Tāpēc Tūdaliņš ir iestājies zemessardzē. Atklāti runājot, tās zemes, ko sargāt, viņam ir stipri maz. Sarkanie baroni, skaugi tādi, tik vien kā piecus hektārus uzņēmīgnajam jaunās dzīves sākējam atvēlēja. Bet pārējos četrdesmit piecos, ko tie nenovīdīgie sev paturēja, tagad jau kuro mēnesi pūst nenopļautie mieži. Tādiem tik tēmēt starp acīm, lai nāk pie prātiņa.

Tēvu zeme jāsgargā, lai cik pūrvietu tur būtu. Pat zaķītis no kāpostu vagām vienlīgi ar šaujamo aiztriecams. Tāpēc sargam vajag ne vien revolveri, bet arī automātu. Vislabāk 74.gada kalašnikovu. To var labi zem praciņa paslēpt. Lai zaķītis jau iztālēm nepamana.

Un granātas vajadzīgas. Kad pilsētas razbainieki nelūgti nāks burkānus raūt, lai sargam ir pie rokas. Bet, ja nu šie nebrauc ar žiguli, bet ar krieviem nospertu bruņumašīnu, tad kāda prettanku granāta arī derētu pa sviedienam. Nē, vislabāk jau tomēr ložmetējs. Ar to var tālāk trāpīt, ja nemisējas.

Nemaz nav jāstājas zemessargos, lai aptvertu, ka viens nabaga cilvēks to visu nevar ne celt, ne nest. Revolveris, automāts, granāta, ložmetējs... Vajadzīgs vilcējspēks. Tanks. Vislabāk tāds — ar lielgabalu.

Un tad lai Tāgadiņš sargās. Tad viņš vairs nevarēs uz Tūdaliņa ežas bērt zemi no savām sabristajām tupelēm. Un, kad viņa gailis lenks Tūdaliņa vistas, tad sarkanzaļās agresora spalvas vien putēs. Turklāt Tāgadiņš ar visām sabristajām tupelēm jau piecdesmit gadus mitinās tajā pushektārā, kas arī būtu varējis piederēt Tūdaliņam. Tāda pasaules netaisnība brēc pēc debesu atmaksas. Tāpēc Tūdaliņš jau šopavasār gēma un nogāza visu robežu gar Tāgadiņa pakšiem ar pirmās

zortes kūtslabumu un stratēģisku apsvērumu dēļ tos neara un neara zemē iekšā. Smirdēja varenī, un mušu miljons vien griezās. Nelīdzēja. Kaimiņš tik pagaiņā ar roku, pagaiņā ar roku un kašājas pa savām vagām tālāk. Sirds aptekas, ja tavs cīņās spars tiek tik klaji ignorēts.

Tūdaliņš tā sadrūma, ka nolēma savu jaunsaimniecību steigami pārprofilēt. Tagad tā sauksies par poligonsaimniecību. Istabā stāvēs šaujamie, klēti granātas, kūti ložmetējs, bet šķūnī tanks. Ja jau nebūs kur govi likt, tad arī siena nevajadzēs. Kartupeļu bedres, viens divi, izdevās pārtaisīt par glauņiem ierakumiem. Brūkošā kolhoza nodzēries ekskavatorists par trim polšiem dīķi izraka tik lielu, ka ne vien zemūdenei, bet arī četrām vārdītēm maskēšanās nolūkā vietas pietiks. Ūdens - gaisa tipa raķeti Tūdaliņš turēs zemūdenē, bet zemes - zemes tipa raķeti — pirtīnā. SS raķetes tagad Krievijā norakstītas, un Pleskavas tirgū parasti divas pret trim pletizeriem var iemainīt.

Un tā tēvzemes sargs tagad sēž ierakumos un gaida, kad vieglprātīgā valdība dos viņam revolveri, automātu, granātas, ložmetēju, tanku, lielgabalu, zemūdeni un pārējās pirmās nepieciešamības preces, kas ilgstoši noniecinātās tautas pašapziņai vajadzīgas. Bet tad — kas nāks, tam trāpīs. Ja zaķītis uz kāpostiem — zaķītim. Ja pilsētnieks uz svešiem burkāniem — pilsētniekam. Ja kaimiņš — kaimiņam.

Starp citu arī Tāgadiņš savu traumēto pašapziņu ar strokiem grib stiprināt. Arī viņš tup ierakumos un tīko pēc ienaidnieka tuvu un tālumā. Rādās, ka neviens cits tik drīz neuzradīsies. Tad nu būs vien jāpalūkojas pēc ļaunprātīga zaķīša, noziedzīga pilsētnieka vai skaudīga kaimiņa, ja valdība steigšāmā kārtā nesameklēs kādu ievēlības cienīgāku ienaidnieku.

Nav miera zem tēvzemes ozoliem. Nav un nebūs, kamēr priekš plintēm naudiņas nebūs zēl.

GINTS MOORS

Ē. OŠS

G. BĒRZIŅŠ

U. MEŽAVILKS

**PRIEKŠ REDZĒT, KA
ĀRZEMJU DIPLOMĀTI
MŪS ATZĪT IERODAS
LIMUZĪNOS, NEVIS KĀ PIRMS
PIECDESMIT GADIEM, KAD MUMS
DRAUDZĪGĀ LIELVALSTS MŪS ATZĪT
IERADĀS TANKOS.**

L. BULIKINA

IZZIŅU BIROJS

Dažam labam tautietim gribētos sacīt tā: "Mīļo sabri, neesi mulķis un nesplaudies, ja kādu strēķlīti jāpastāv rindā." Tāda stāvēšana ir kā simpoziji, konference un kongress kopā. Jo, raugi, tieši rindā tiek cilātas svarīgākās problēmas, tieši te tauta izlemj par pasaules pārdalīšanu.

Kā es uzzināju tos drausmīgos noslēpumus, par ko mani var nozūmēt?

Stāvot rindā pēc alus. Kas tā bija par rindu! Divi simti piecdesmit līdz trīs simti galvu. Un cita par citu gudrāka. Lūk, tas pats vecis, kas dirnēja pirms manis. No ārpuses tāds kā nošņurbejies, tāds kā neizgulējies un gaužām novājšies, bet, tiklīdz viņš vēra muti vaļā, tā man aizrāvās elpa. Ģinēsa grāmata, Lielā padomju enciklopēdija un mūsu konversācijas vārdnīca kopā. Piemēram, ka tagadējais Gorbačovs neesot pirmais, bet gan otrais —

dupultnieks, jo īstais puča laikā nozūmēts un aizvests uz Āfriku. Vai tā nevarēja būt? Varēja. Ja būtu dzīvs īstais, tak nestātos ārā no partijas. Un savu sirds draugu Lukjanovu nekādi nesēdinātu urķi. Tak jau dzejnieks.

Savukārt aiz manis rindā mīnējās solīds inteliģents ar brillīti uz degungala. "Cienītais, vai jūs nepateiktu, cik pulkstenis?" viņš medainā balstiņā noprasīja. "Saprotiet, taisījām lielo kāršu tūri un es savu zelrādi paspēlēju. Kas tur bija par vīriem! Viens trijās stundās atvadījās no divdesmit pieciem tūkstošiem... Pēc tam izvilka tikpat un atkal paspēlēja. Tagad tāda mode... Vai neesat dzirdējis, ka mūsu valdībā vismaz katrs ceturtais deputāts un piektais ministrs ir zvērināti kāršu spēlmaņi?..."

Man aizrāvās elpa. Tas noteikti bija cilvēks, kas tuvu stāvēja Ministru Padomei, Augstākajai Padomei un Patērētāju biedrību savienībai.

Un vai jūs domājat, ka Iekšlietu ministrijā, nu tas, jūs jau pats sapratīsit, ir labāks nekā citas augsti stāvošas personas?... Un Augstākās Padomes deputāts, nu tas, saprotiet pats, kas ir sešas reizes precējies un kuram pieder trīs piecstāvu nami un divas vasarnīcas, laiž kādu jaunu skuķi garām? Cetrām jaunavām oficiāli maksājot alimentus, bet trīs aiz kautrības nekur neesot sūdzējušās..."

Inteliģents ar brillīti tramīgi paskatījās apkārt un tad pieliecās man pie labās auss: "Un, ko domājat, tas deputāts, nu tas būdīgais ar pliko pakausi un zelta ripkiem uz abām rokām... Vai zināt, kas tas ir? Tas ir... visīstākais mafiozo vadonis. Viņš komandējot simt ierindnieku, piecdesmit virsnieku un braucot ar septiņiem mercedesiem. Vot, tā..."

Tagad es tramīgi paskatījos apkārt. Ja nu tas deputāts uzzina, ka es to zinu? Mani vēl aizsūtīs pie Pētera ar visām paunām!

Tieši šajā brīdī pārdevēja paziņoja, ka alus esot izbeidzies. Es atviegloti uzelpoju. Divus kvartālus tālāk atradās vēl viena bode. Kad tur biju nostājies rindā, kāda medaina balstiņa man pie labās auss noīepstēja: "Cienītais kungs, es vēl jums neizstāstīju par to kārno ministru, nu to, kas mūžīgi valkā brūnu parūku. Viņš taču katru trešdienu... saņem no kooperatoriem..."

"Zēlojiet mani!" es saliku rokas kā lūgšanā. "Man dārga ne vien mana, bet arī manu radu dzīvība."

Inteliģents ar brillīti mani nomērija no galvas līdz kājām un tad nicīgi sacīja: "Hroniskais alkoholiķis pēdējā stadijā."

EGILS ZIEMELIS

D. BREIKŠS

JA BRĪVĪBA TIEK ATNESTA, TO VAR ARĪ AIZNEST.

A. LEJINŠ

I. MELGAILIS

Baigi forši DZĪVOJAM!

Baigi forši dzīvojam! Ārzemju vēstniecības pie mums atver. Dažādi ārvalstu sūtņi brauc ciemos. Ekoloģiski tīrus banānus saviem bērniem par krievu rubļiem varam nopirkt. Dainis Ivāns arī vienvakar televīzijā bija baigi priecīgs. Kā ne. Ziemeļvalstu informācijas centru Rīgā atvēruši. Viņš ar cerībām skatās nākotnē. Varbūt beidzot piesārņotās smadzenes sāksot attīrīties un austrumniecisko domāšanu nomainīšot rietumnieciskā domāšana.

Citvakar visi kopā varējām priecāties par zilajiem ekrāniem. Viens uzņēmīgs zviedrs Vecrīgā taisa vaļā veikalu, kur visādus labumus saviem dzīvokļiem varēsīm pirkt. Līdzšinējo austrumniecisko dzīvokļu iekārtojumu nomainīšot rietumnieciskais iekārtojums.

Baigi forši dzīvojam! Miljotais vīrietis arī ne no šā, ne no tā man saka — aiziesim kaut kur paēst vakariņas. Aizgājām. Sēžam gandrīz tukšā krogā. Apkalpo diezgan labi. Un piedevām satrīsku programmu rāda. Viens treniņbiksēs raustās kā saindēts mērkaķis. Mātes valodā visādus jokus stāsta. Visbeidzot sāk degošu cigarešu galus pa krogu stūriem mētāt. Uzreiz redzams, liels mākslinieks, augsta klase. Publikai mutītes vaļā. Apkalpojošais personāls gan izliekas nemanām. Pajautāju šveicaram, kas tovakar pildīja arī oficianta pienākumus, vai mazais kretīniņš gadījumā nav no kāda slavena ārzemju cirka. Šveicars — oficiants saka, šis neesot vis no cirka, bet no mafijas. O! Tad jau noteikti no Sicīlijas! No pašas Palermopie mums atbraucis rietumniecisko mafijas domāšanu vietējiem aborigēniem mācīt.

— Nē, — šveicars — oficiants skaidro. — Itālijas mafija pati te var braukt pamācīties. Šitais mazais kretīniņš nemaz nav kretīniņš, bet gan Rumbulas reketa priekšnieks. Un uz katras ciskas

nesā pa koltam. Vo!

Tā kā mazais kretīniņš, kas patiesībā nemaz nav kretīniņš, bet liels priekšnieks, no sirds papriecājies un labi atpūties, pēc brīža aiziet, bet šveicaram — oficiantam praktiski nav ko darīt, viņš kļūst aizkustinoši valdsirdīgs.

— Kāda tad publika pie jums te apgrozās? Un vai vienmēr tik kluss?

— Cienītā, šodien ir pirmdiena. Klusā diena. Plašāka programma te ir piektdienās, sestdienās. Tad atnāk zolīdi cilvēki ādas jakās labi pavadīt vikendu. Kolti visiem līdzī. Tad te notiek vēl pārāk lietas nekā ārzemju superbojēvīkos. Ir ko redzēt!

— Tad jau modernā milicija te bez īpaša uzaicinājuma bieži vien iegriežas? Nu, kā ārzemju mafijasfilmās policija dažādos pritonos.

— Cienītā, mūsu milicija arī pēc uzaicinājuma nekur labprāt neiegriežas. Un es personīgi nekad miliciju nesaucu. Man dzīvot gribas! Bet, ja iet pārāk karsti un pārlietu daudz asinis šķīst, kāds jau tomēr mentusizsauc. Un šie arī atbrauc. Tad, kad tie, kam jāaiziet, ir aizgājuši, bet tie, kam jānomirst, jau nomiruši.

Krogā ienāk divi. Tumsā uz ielas ieraudzīsi, pats labprātīgi maku vilksi laukā. Paskatās apkārt, pamet šveicaram ar roku un aiziet.

— Ko ta šie meklēja?

— Cienītā, šiem diviem aizvadītajā vikendā trešo smagi pietesa. Gandrīz ar kājām pa priekšu iznesa. Tagad šie grib atriebties.

Vispār, baigi forši dzīvojam! Dzirdēju, ka tantuki radiofonā sūdzējās, ka vakaros bail uz

ielas iziet, no teātra un koncerta bail nākt mājās. Visādi recidīvisti apkārt blandoties. Bet milicija neko neredz, neko nedzird, neko nezina. Pat viens pazīstams vīrietis, īsts latvju ozols, godīgi atzinās, ka vakaros nepatīkami uz ielas rādīties. Un kāpēc vakaros jāiet uz ielas? Lai vakaros staigā tie, kam kolti piesānīti. Bet vienkāršā tauta var sēdēt pie televizoriem. Un skatīties, kā ārzemju vēstniecības atver. Kā sūtņi sabrauc. Kā rietumnieciskā domāšana pie mums atnāk. Bet vienvakar, piemēram, rādīja, kā visaugstākajā valdības līmenī lemj jautājumu par jaunajiem policijas formas tērpiem. Kādiem tad tiem jābūt — zilpelēkiem vai pelēkziliem. Man personīgi šķiet, ka zilpelēkie būtu labāki. Taču ar savu subjektīvo spriedumu negribu ietekmēt šī svarīgā jautājuma izlemšanu visaugstākajā līmenī.

Taču ja nu pēkšņi, to gan man grūti iedomāties, līdz ar jauno formas tērpu mainītos arī saturs un Iekšlietu ministrija sāktu izšķirošu cīņu ar noziedzniekiem, mafijām un reketiem, tad vajadzētu tikai atcerēties, ka viss vienkāršais ir ģeniāls.

Lūk, 1921.gada avižu ziņa: "Lai galīgi, ar visu sakni, iznīcinātu daudzās laupītāju bandas, kuras padara nedrošus mūsu ieleļus, Iekšlietu ministrija nolēmusi iznīcināt visus kokus gar ceļu malām."

Bet vispār, baigi forši dzīvojam!

A.NITA

U. MEŽAVILKS

G. BĒRZIŅŠ

Neatkarīgais

DADŽINFORMS

MĒNEŠA PRĀTULA: JA RADĪSIES IESPĒJA ATLIKT SVARĪGA LĒMUMA PIENĒMŠANU, ĪSTS IERĒDNIS NOTEIKTI ATLIKS.

PĀRKINSONS

DZELZCEĻA VĒSTIS

Latvijas dzelzceļa darbinieki aizvien atrod jaunus vietu nosaukumus republikā. Pateicoties viņu nesavtīgajām pūlēm daudz kravas platformas plašajā pasaulē nes arī apdzīvotas vietas "Ilgucims" vārdu.

— Skaists nosaukums! — pasažieri, kam lemts lasīt uzrakstu uz platformu bortiem, spriež. — Labprāt uzzinātu garuma un platuma grādus, kur šī apdzīvotā vieta atrodas.

"Nekas nav aizmirsts, neviens nav aizmirsts" — tāda joprojām ir Latvijas dzelzceļnieku devīze. Lai pasažieri neizmirstu, ka ir eksistējuši arī attīstītā sociālisma laikmetā, elektriskos vilcienus joprojām rotā uzraksts "Komsomolskij" ("Komjauniešu").

No provinces teletaipa

Padures pagasta Pūpolu mājas iemītniekus, kas jau bija devušies gulēt, nakts vidū uzmodināja viesistabā iebrukušais žigulis ar ieslēgtām tālajām gaismām.

Pie stūres sēdošais žigula īpašnieks paskaidroja, ka braucienā orientējies pēc stagnācijas gados izdotās Latvijas PSR kartes, kur Pūpolu māju vietā atzīmēts uzlabotas kvalitātes grantēts ceļš.

— Tā tas varētu būt, — korespondentam pastāstīja kāds atbildīgs darbinieks. — Stagnācijas gados republikas kartes tika veidotas tā, lai potenciālais ienaidnieks nomaldītos trijās priekšējās. Pūpolu fenomēns pierāda, ka maldināšana ir bijusi veiksmīga.

Latvijas Republikā šādas kartes vairs neiespiedīs.

LABU ĒSTGRIBU!

Aizvien jaunus firmas ēdienus piedāvā ēdināšanas kombināta "Vefietis" darbinieki. Ieskatam sniedzam visvairāk pieprasīto ēdienu nosaukumus:

- "Piena dārza zupa"
- "Buljons ar klīmpu"
- "Mājās kotletes"
- "Desiņas ar mercē"
- "Varītas cisiņas"
- "Pikantie desini"
- "Meles ar merce"
- "Māizes krems ar ķīti."
- "Želejs ar maru"
- "Vinegreds ar pupiņu"

Tuvāku informāciju par ēdienu pagatavošanas receptēm var iegūt pie kombināta "Vefietis" vadības.

D. BREIKSS

Trinkmaņi (mūsu kor.). Ar Ipatnēju iesniegumu vietējās pašpārvaldes iestādēm nākuši klajā Trinkmaņu labošanas darbu kolonijas ieslodzītie.

"Zādzības, par ko mēs esam notiesāti, bija vērstas pret attīstītā sociālisma sistēmu un PSRS pilsoņiem," teikts ieslodzīto parakstītajā dokumentā. "Kā zināms, PSRS mums ir sveša valsts, tālab brīvajā Latvijā mēs esam uzskatāmi par nevainīgiem un tālab amnestējami."

Pušmūčļi (mūsu spec. kor.). Sarežģītā stāvoklī nonākusi

Pušmūčļu pilsētas valde. Pašā pilsētas centrā jau ilgāku laiku atrodas tēlnieka Berga-Bērziņa abstraktā manierē veidota skulptūra — divi stāvoši tēli. Pilsētas iedzīvotāji kategoriski pieprasa atbildēt, vai šajā skulptūrā nav attēloti Markss un Engelss vai Ļeņins un Dzeržinskis.

Eksperti pēc rūpīgas tēlu izpētes secinājuši, ka viens no tēliem ir vīrietis, bet otrs sieviete.

"Gluži iespējams, ka tie varētu būt Rainis un Aspāzija, lai gan nav izslēgta varbūtība, ka tēlnieks iemūžinājis Lāčplēsi un Spīdolu," teikts ekspertu slēdzienā.

Katram gadījumam pieņemts lēmums skulptūru pagaidām demontēt.

Dzirņi (pa tālruni). Par kandžas dzīšanu aizturētais Visvaris Krēsliņš dokumentāri pierādījis, ka šķūnīša vietā, kur viņš dzinis kandžu, agrāk ir stāvējis viņa vecvecākiem piederošs spirta brūzis.

KATRAI REDAKCIJAI — SAVU ANTONU!

Laikraksts "Latvijas Jaunatne" darinjis zināmu atklātībai, ka redakcijas telpās Preses namā jau ilgāku laiku mīt simtprocentīgs spoks vārdā Antons. Antons virina slēgtas durvis, šķirsta vecus avižkomplektus un jūtas kā mājās.

Apsveicot kolēģus ar Īpatnējo ārsta-darbinieku, "Dadžinforms" dara zināmu, ka arī "Dadža" redakcijas telpās rītausmas stundās kļūst ēteriska būtne baltā vakarkleitā, ko redakcijas darbinieki mīļi sauc par Emmiņu.

Pēc iepazīšanās ar publikāciju "Latvijas Jaunatnē" Emmiņa trīs minūtes pirms rītausmas sarunā ar NDI korespondentu izteicās, ka viņa kategoriski iebilst pret dažu redakciju monopoltiesībām uz pārdabiskām būtnēm un lūdz Antona zināšanai ievietot šādu sludinājumu:

"Jauna, glīta spocene bez kaitīgiem ieradumiem nopietnos nolūkos labprāt iepazīsies ar kārļīgu spoku. Vēlams fotokartīte."

Ja iepazīšanās būs veiksmīga, Emmiņa apsolījusi, ka ar laiku savs Antons tiks nodrošināts ikvienai Preses namā izvietotai redakcijai.

Lasītājs Stiebrs vaicā: Kā vislabāk izprast pašreizējo situāciju ekonomikas jomā?

Atbildam: Vajag plikam iesēsties nātrēs.

Lasītājs Stiebrs vēlas zināt: Cik šobrīd jānopelna, lai varētu dzīvot pārticīgi?

Atbildam: Tik, cik pēc kaimiņu domām jūs pelnāt jau patlaban.

Lasītājs Stiebrs nesaprot: Ko izdevīgāk būvēt — individuālo dzīvojamo māju vai komunismu?

Atbildam: Būvējot komunismu, allaž ir atlecis arī individuālai dzīvojamai mājai un pat vasarnīcai. Būvējot dzīvojamo māju, komunismam neatlec nekas.

Lasītājs Stiebrs vaicā: Kāpēc Antiņš stikla kalnā varēja uzjāt tikai ar zelta zirgu?

Atbildam: Tam vienīgajam bija valūtas segums.

AMĀLIJAS JAUNKUNDZES VILTĪBIŅA

Rindas veikalos ir mūsu laikmeta raksturīgākā iezīme. Lai nevajadzētu rindā pavadīt savas dzīves labākos gadus, es daru tā.

Pirms iešanas uz pārtikas veikalu ietinu un ielieku somā vīra vienīgo jauno zeķu pāri un savu vienīgo jauno krūšturi. Iegājusi veikalā, nostājos rindas galā, izņemšu zeķes, izņemšu krūšturi, attinu un aplūkoju savā nodabā. Išā laikā veikals ir tukšs. Vīrieši skrien uz tirdzniecības centru pirkt zeķes, sievietes — krūšturus. Bet es bez rindas tieku pie letes.

NESAVTĪGAS RŪPES

LR MP izskatījusi jautājumu par algu paaugstināšanu valsts pārvaldes iestādēs strādājošiem. Lai palielinātu centrālā aparāta algas, no republikas budžeta šim mērķim atvēlēti deviņpadsmit miljoni. Konkrētās algas tiks noteiktas, republikas vidējo darba algu — šobrīd 530 rubļi mēnesī — reizinot ar koeficientu viens līdz četri.

NDI šai sakarībā sirsnīgi sveic savus maznodrošinātos un it īpaši pensionārus. Saņemot jaunās, ar koeficientu reizinātās algas, valsts pārvaldes iestāžu darbinieki noteikti izrādīs vēl lielākas rūpes par tiem, kam algas un pensijas ar koeficientu reizinātās netiek.

Ar MP lēmumu atcelti avieglājumi studentiem braukšanas biļešu iegādei. Iespējams, ka robi studentu budžetā, kas saistīti ar šo lēmumu, tiks aizpildīti ar kompensāciju. Skaidrība par kompensācijas lielumu gaidāma decembra sākumā.

Sodien maksājot pilnu cenu par biļetēm, studentiem tomēr ir gaišas nākotnes izredzes. Un arī tas nav maz.

KĀ TĀ DRĪKST?!

Ekonomikas ministrijas Cenu departamenta darbiniekiem kož kaulā lauku ļaužu pārmetumi par preču cenu nemitīgu celšanos.

— Tā taču ir normāla parādība! — departamenta cenu speciāliste, kas vēlējas palikt nezināma, uzskata. Mūsu rūpniecisko ražojumu, kaut vai to pašu uzvalku, cena cēlusies tikai divas trīs reizes, turpretī laucinieks tirgū par kartupeļu kilogramu desmit kapeiku vietā plēš trīs rubļus! Viņi taču cenu pacēlušies trīsdesmit reizes! Galu galā mēs, atšķirībā no lauku ļaudīm, cenas nepaaugstinām. Pieaug vienīgi izejvielu dārdzība...

Lai varētu nopirkt kartupeļus, nepieciešams pacelt uzvalka cenu, tādējādi palielinot darba algas. Bet, lai nopirktu uzvalku, arī kartupeļu cena nevar palikt iepriekšējā.

Atliek vienīgi noskaidrot, kas īsti bija pirmais — vista vai ola, rūpniecības preču vai kartupeļu jaunās cenas.

SVEŠAS VALSTS ARMIJAS REZERVES VIRSNIEKU AFORISMI

Tumsa ar komandiera pavēli iestājas pēc gulēšanas signāla.

Tanki uzbrūk nelielām grupām pa diviem trim cilvēkiem katrā.

Zābaki jātira vakarā, lai no rīta uzvilktu svaigā galvā.

Pēc šaušanas pabeigšanas kaujas un mācību patronas jāatgriež iepriekšējā stāvoklī.

Kursantiem, kurus izsauc, jāpieceļas un jānosarkst.

Kā jūs izskatāties, kursant?! Jūsu priekšā stāv vesels majors.

Ej, jūs, trīs! Nāciet abi šurp!

Kursant, nerādiet gudru seju, neaizmirstiet, ka esat virsnieks! Te jums nav Anglija, te jārok dziļāk! Armijā visam jābūt apgrieztam, noskūtam, nokrāsotam un nobērtam ar svaigām smiltīm.

Jūsu vada pozīcijas būs koku meža malā.

Ja komandieris saka "sesks", tad tas ir sesks un nevis susliks!

Ja man būtu teikšana, es izvestu jūs klajā laukā un noliktu pie sienas!

Muļķi atraduši! Es jūs vietā savu darbu nedarīšu!

Ja neatradīsim vainīgo, nozīmēsim pēc grafika.

L. BULIKINA

VĪRI AR VĀRDU

Daži sīki atgadījumi bez vispasaules nozīmes

Reiz, zināt, pie Gorbačova negaidīti ieradās čekisti. Nekā neparasta šai gadījumā, protams, nav, bet — ieradās gan! Politbiroja locekļu uzdevumā, ar lielu dienesta mašīnu un, vispār sakot, — Ļeņina mirstīgo palieku sakarā. Atnāk, tātad, melnā naktī norūpējušies čekisti pie šī Gorbačova — Ļeņina sakarā —, un viss. Stāvs pie durvīm. Iekšpusē. Skatās. Stobrus virpina. Vai vēl kā citādāk uzvedas.

Gorbačovs, zināms, neko nevirpina, bet tikai nobāl, kā tas pieklājas, un sāk jau visādi iekšēji izlocīties. Piemin varbūt savus iepriekšējos tehniskos nopelnus padomju labā, patausta biedra karti. Un tumlīdzīgi. Bet pats neko nesaka.

Galvenais čekists ar lielu maksti tikmēr vēlreiz pamana tuvumā esošo Gorbačovu, bet arī — neko. Tikai nevilgoti nopēti dvēseles izteiksmi Gorbačova sejā. Paskatās logā. Piemiedz varbūt ar aci. Tomēr konkrēto partijas nodomu, šķēlmis tāds, joprojām neizpauz...

Pēcāk gan uzreiz. kā sāk runāt!!!!...

Tā un tā, viņš saka apmeklējuma, biedri Gorbačov, nu tiešām neliedzieties, bet vai jūs ārkārtējā gadījumā, speciālists būdams, nevarētu mūšējam Ļeņinam sarkofāgu zārku veidā uztaisīt? Vecais, viņš saka, vai zināt, ir galīgi beigts, izvests glābšanas nolūkos un atrodas Tjumeņas vidusskolā Sibīrijā! Viņam tur apakšā sasalums.

Gorbačovs, zināms, sākumā tā kā satrūkstas un vairs kārtīgi nedomā, bet tikai visādi piekrīt... Un kā gan tu, prātgais cilvēks būdams, atteikties tik vēlā stundā šīdu kailu faktu priekšā. Nekā tu neatteikties.

Tā apmēram toreiz nakts beidzās un Gorbačovs sāka deportētajam Ļeņinam zārku taisīt — jaunai nemirstības sezoni.

Bet notiku viss augšminētais, starp citu, 1944.gadā, un pārējiem pilsoņiem toreiz neklājās vieglāk. Otrā rītā vēsūrē iegājušais slavenais Ļeņina zārku konstruktors N.Gorbačovs kopā ar otru kolēģi no Vissavienības elektrotehniskā institūta — N.Fedotovu varbūt jau likim mērus nopēina, vai kā. Un meklēja apkārtne dažādus caurspīdīgus materiālus augšai, bet necaurspīdīgus — apakšai...

Tādējādi pateicoties Gorbačovam un Fedotovam "tika atrasta visērtākā konstrukcija, kā arī sarkofāga forma un izstrādāta īpašu apgaismes aparātūra". Vismaz dokumentos tā rakstīts.

Kas zina, cienījamās dāmas un kungi, varbūt vēl tagad šitie abi — Gorbačovs un Fedotovs — par zārcinieku nopelniem ordeņus apkārt nēsā — pa Maskavu. Un medaļas. Bejašus varbūt ēd Kremļa ēdnīcā...

Būtu jānoskaidro arī, ko Ļeņins pārlaik dara, kā tas iekārtojies. Es, atceros, Brežņeva laikos viņu iestāju eksāmenos tirdiņa Stučkas vārdā nosauktajā universitātē. Kopā ar vienu savu kolēģi — PSRS vēsturē. Tā jaunava visu

laiku man knieba elkonī un ķīkināja: sak, nūgan esam iestājniekus sagaidījuši, tūlīt varbūt vēl Krupskaja ieradīsies, ja vien viņš Armandu līdzī nav atvilcis — Inešti. Bet Ļeņins — nu tā, neko. Sergejs Borisovičs vārdā, ja nemaldos. Par 1917.gadu biļeti izvilka. Tāds tumsnējs čalis, milicijas jaunākais leitnants no Pievolgas. Juristos, protams, stājās — starp citu, Brežņevs tur viņiem arī jau bija uzņemts pāris gadus iepriekš.

Kad pienāca Ļeņina kārta atbildēt, es viņam uzreiz tieši uzprasīju: tā teikt, biedri Ļeņin, vai jūs esat gatavs atbildēt par to, kas notika 1917.gadā un konkrēti oktobrī? Jā, viņš saka, esmu, tikai uztraucos — un, kā sāk par to otru, savu uzvārda brāli un netaiķi dragāt, —visu pēc Berhina grāmatas. Mēs, zināms, neizturējām — labu atzīmi ielikām. Katedrā pēc tam neticēja — nevis tam, ka labu atzīmi, bet — ka Ļeņinam. Paši vainīgi. Man ir dokumenti. Tīra lieta.

Beigās es tam Ļeņinam vēl drusku

paglaimoju: "Tā un tā, es teicu, biedri Ļeņin, pirms jums te Brežņevs stājās, tas gan slikti zināja vēsturi." Vispār Ļeņina jaunskaugs toreiz aizgāja ļoti apmierināts. Kas zina, varbūt tagad jau Latvijas policijā strādā? Ar Ļeņiniem visādi gadās...

Viens, par piemēru, ar savu brāli Hitleru Āfrikā haizivis medījot. Trešais brālis tur viņiem ģimenē esot Čerčils vārdā... Nekā sevišķa, ja tā padomā.

Agrāk gan Padomju Savienībā bija atļauts tikai viens biedrs Ļeņins, viens Staļins, viens Trockis... Lai neizceltos nesaprašana, kura norādījumiem īsti klausīt, sociālismu ceļot.

Katra saskare ar "vienīgajiem" toreiz tika skaļi apdziedāta kā proletāriskās ierēdzētības un augsta stāvokļa apliecinājums. Lasttāji varbūt atceras knut vai šādu častušķu:

"Mīlais mans ir priekšnieks liels —

Soferis pie Ļeņina.

Nevis kāds tur Ļevis Tolstojs

Vai Anna Kareņina!"

Starp citu, šāda veida lirika esot ļoti patikusī Čaplīnam. Viņš pats toreiz Padomju Savienībā jau ieņēma ļoti augstu funkcionāra amatu...

Bet par to — turpmāk.

BONIFĀCIJS DAUKŠTS

AUSTRIEŠU FOTOGRĀFS ATMASKO

VOLKS

STIMME

Bijušais padomju čekas šefs, vēlākais ģenerālsekretārs Jurijs Andropovs ciniskā veidā piedalās pats savās bērēs. Attēlā no laikraksta "Volkstimme" (1984. g. 38. numurā) "mirušais" redzams sava zārka pavadītāju pirmajā rindā ar melnu pleķi sejā (acīmredzot maskēšanās nolūkā).

PASAULĒS NERĀTNĀS ANEKDOTES

KAD SIRDS IR MĪKSTA?

Šefs ilgi lenca savu sekretāri, gan cienādams to ar vīnu, gan dažādiem ēdieniem. Beidzot tam izdevās nokļūt viņas gulamistabā. Kamēr jaunkundze vēl nebija sākusi pogāt vaļā savu blūzīti, viņš tai čukstēja ausī saldus vārdus.

"Ja mēs būsim kopā," viņš teica, "es tev iegādāšos kažoku, iespējams, mēs apceļosim Eiropu..."

Sekretāre par to bija sajūsmā, un drīz viņi abi bija gultā. Brīdī vēlāk, jau apģērbdamās, sekretāre jautāja šefam, kad viņš domā pirkt kažoku.

"Kādu kažoku?" šefs izbrīnījies jautāja.

"Jūs solījāt man kažoku," sekretāre atgādināja.

Uzlicis vienu roku uz sirds, otru citā vietā, šefs skaidroja:

"Tad, kad te man ir ciets, te ir mīksts, bet tad, kad te ir mīksts, te ir ciets."

— AR KRŪTĪM JUMS VISS LABĀKAJĀ KĀRTĪBĀ!

I. MELGAILIS

LAUPĪTĀJU BANDA

Džesija Džeimsa ar savu bandu uzbruka vilcienam, tiklīdz tas bija atstājis Oklahomu.

Džesija iegāja pirmajā vagonā un nobļāvās:

"Visiem palikt savās vietās! Mēs esam nākuši, lai izvarotu visus vīriešus un aplaupītu visas sievietes!"

Viņas brālis Frenks pagriezās pret

Džesiju un izlaboja:

"Džesija, mēs esam nākuši, lai aplaupītu visus vīriešus un izvarotu visas sievietes."

To dzirdēdama, sīka meitenīte kaut kur kaktā nočiepstēja:

"Klausiet, ko saka Džesija! Viņa te ir priekšniece!"

LAI NEAPZAGTU

Jauns jūrnieks ieradās priekā mājā Kanzasistijā un pieprasīja vispieredzējušāko blondīni. Kad vizīte bija beigusies, blondīne viņam teica:

"Paklausies, ja tu vari atkārtot vēlreiz to pašu, tev nebūs jāmaksā."

Uz to jūrnieks atbildēja:

"Labi, tikai ļauj man desmit minūtes atpūsties! Bet, kamēr es uzlādēšu savas baterijas, tu sēdi man blakus un turi rokās manu gaili!"

Pēc desmit minūtēm jūrnieks atkārtoja, un viss bija vēl brīnišķīgāk nekā pirmo reizi. Leinteresētā jaunkundze lūdza vēlreiz, protams, par velti.

Jūrnieks vēlreiz atpūtās un lika turēt rokas turpat, kur iepriekš.

Blondīne bija neizpratnē.

"Klausies," viņa teica, "es saprotu, ka tev vajag atpūsties, bet kāpēc tu liec turēt rokas savu gaili?"

"Tāpēc, ka Sentluisā kāda meitene nozaga manu maku," jūrnieks paskaidroja.

AUSTERU IEDARBĪBA

Jauna līgava ar savu draudzeni sprieda par tuvojošamies kāzām. "Ja tu gribi neaizmirstamu pirmo kāzu nakti," draudzene mācīja līgavu, "pēc laulāšanās ceremonijas iedod savam vīram apēst duci austeru."

Pēc nedēļas draudzenes atkal satikās. Līgava pateicās par padomu, bet ar nožēlu piebilda:

"Dienā iedarbojās tikai astoņas austeres."

I. MELGAILIS

STIPRINIEKS

Šmiti bija precējušies jau diezgan ilgi un par rozēm vairs nesapņoja. Taču laiku pa laikam Šmitam radās zināma vēlšanās. Kādu vakaru, kad viņi viesistabā skatījās televīzijas pārraidi, Šmits piebikstīja sievai pie sāniem un ieminējās:

"Varbūt iesim uz gulamistabu?"

"Nē!" sieva strupi atbildēja.

Taču Šmitam izdevās sievu pierunāt. Viņa noģērbās un uzvilka garu naktskreklus.

"Velc nost to naktskreklus!" vīrs pavēlēja.

"Nē!" sieva atbildēja.

Tad pēkšņi pie parādes durvīm kāds zvanīja. Vīrs aizgāja noskaidrot, kas tur ir. Pa to laiku sieva izlēca no gultas un aizbultēja gulamistabas durvis.

Vīrs atgriezās un saniknots daudzījās pie durvīm.

"Laid iekšā!" viņš kļiedza. "Ja nelaidīsi iekšā, es uzlauzīšu durvis!"

"Skaties, kāds stiprinieks!" sieva viņu ķircināja. "Nevarēja sievai naktskreklus novilkt, bet nu uzlauzīšot durvis!"

TAD VAR!

Blondīne lielām krūtīm mīlēja nēsāt apģērbu ar dziļu izgriezumu. Vērodama sevi spogulī, viņa jautāja pārdevējai, ko viņa domā par dekoltē.

"Vai jums starp krūtīm mati neaug?" pārdevēja pajautāja.

"Nē."

"Tad varat nēsāt droši," skanēja atbilde.

— KO TU TUR TIK PRETĪGU VĀR?

J. BRINĶIS

SIRAKŪZAS

Vīrietis cildināja nākamās līgavas tikumus. Viņa draugs to pārtrauca: "Cik man zināms, viņa ir gulējusi ar visiem Sirakūzu vīriešiem!" Jauneklis mierīgi atbildēja: "Sirakūzas nemaz tik liela pilsēta nav, kā tu domā."

KAS GAN VISS NENOTIEK PASAULĒ

Turcijas ciematā Bazarkojā sarakstīšanās noslēpumus saglabāt ir ļoti grūti. Tas tāpēc, ka šajā ciematā dzīvojošām 42 ģimenēm ir viens un tas pats uzvārds — Mustafa Feisals. Kad pienāk vēstule, vietējais pastnieks — arī, protams, Mustafa Feisals —

sapulcina ļaudis tirgus laukumā un sāk vēstuli skaļi lasīt priekšā, līdz kamēr kāds no klausītājiem viņu pārtrauc: "Pietiek, tā ir domāta man!"

Vācijas pilsētā Štutgartē izdota mācību grāmata, kurā iespiedklūdas mudžēt mudž. Tā nebūt nav korektoru paviršība, tieši otrādi, viņi īstenojuši grāmatas sastādītāju ieceri — lai skolēni paši sameklē klūdas, ieliek autoriem atzīmi un sūta grāmatu viņiem atpakaļ.

Ķīnā izdota skaidrojošā vārdnīca Marksa, Engelsa, Leņina, Staļina un Mao Czeduna darbiem 11,4 miljonu hieroglifu apjomā. Kā paskaidrojis KTR priekšsēdētāja vietnieks Van Čzens, šī vārdnīca Ķīnas komunistiem īpaši svarīga esot šobrīd, kad situācija pasaulē strauji mainās.

Namībijā atkal izcēlies skandāls rasu naida dēļ. Šoreiz pat ar zināmu starptautisku nokrāsu. To izraisījusi kāda izsaukuma prostitūta, kura atteikusies izpildīt klienta — tumšādaina ārsta no Maurīcijas —

A. LIEPIŅŠ

pasūtījumu. "Viņa nekad neapkalpo melnos," viesim pa telefonu paskaidroja aģentūras pārstāvis.

Indianopolisas pilsētas (ASV) bērnu vecāki bija ārkārtīgi pārsteigti, kad, aizveduši savus mazulus uz skolu, ieraudzīja pie durvīm metāldetektorus, kas paredzēti narkotiku un šaujamieroču meklēšanai. Neraugoties uz vecāku protestiem, skolas direktors robotus tomēr nenovāca. Un pareizi darīja — drīz vien kāda piegadīga skolnieka kabatā tika atrastas revolvera patronas.

Filadelfijā, tāpat kā citās Amerikas Savienoto Valstu pilsētās, bankas aplaupīšana nav nekāds ārkārtīgs notikums. Sensāciju izraisa tikai izcili lieli ķērieni. Taču nesen notika šīs pilsētas banku apturēšanas vēsturē nebijis gadījums: laupītājs pasniedza kasierim zīmīti, kurā pavēlēja izsniegt 10 dolārus, un, tos saņēmis, pazuda nezināmā virzienā.

Iemetis spēļu automātā trīs dolārus un nogaidījis, kamēr beidz zibsnīt daudzkrāsainās spuldzes, Arkanzasas štata pilsonis Kirks Eriksons aiz priekiem sāka lēkāt: laimests — 1 061 812 dolāru skaidrā naudā! Taču prieki izrādījās īsi. Kad pārbaudīja Kirka dokumentus, izrādījās, ka viņam ir tikai 19 gadu.

Saskaņā ar štata likumiem azarta spēlēs drīkst piedalīties tikai pilngadīgi, t.i., 21 gadu vecumu sasnieguši, pilsoņi. Taču Kirks nedomā padoties. Viņa advokāts ir izvirzījis pretargumentu: kāpēc spēļu kazino direkcija pieļaida klientu pie automāta, nepārbaudījusi viņa dokumentus?

Viesojoties Zaporožjē, bijušais grupas "Deep Purple" solists Jans Gilans atstāja savu autogrāfu uz vairākākm "koka rubļu" naudaszīmēm. To vērtība momentā pieauga 40 reizes.

Ja PSRS finansu ministrs palūgtu cienjamo solistu parakstīties uz visām padomju naudaszīmēm, varbūt tiktu atrisināts valutas konvertējamības jautājums.

Uz Austrijas sociologu aptauju "No kā visvairāk baidās austrieši?"

atbildes sadalījās šādā secībā: no suslimšanas ar vēzi vai AIDS, no braukšanas ar automobili un no radiācijas briesmām. Vismazāk austrieši baidās no negaisa.

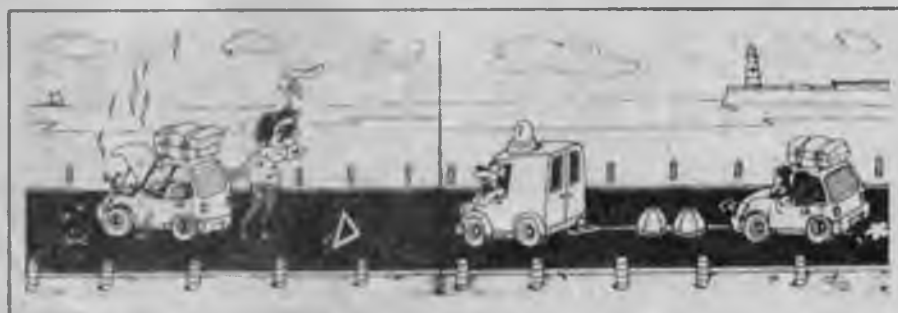

CEĻARĀDITĀJS. U. MEŽAVILKS

ĀRZEMJU HUMORS

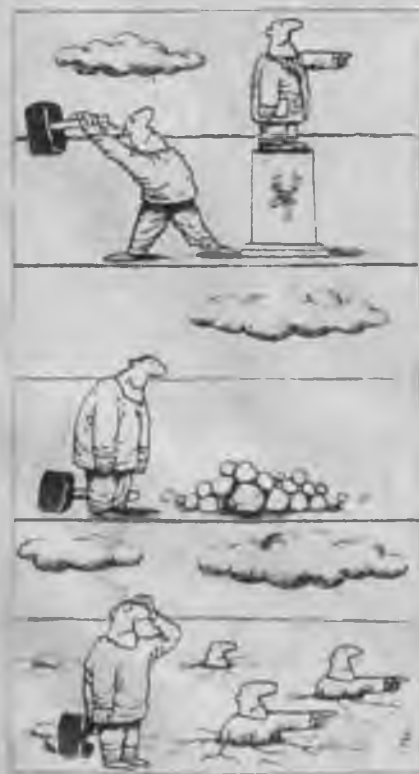
— TAGAD SAPROTU, KAPEC TAIFŪNUS SAUC SIEVIEŠU VĀRDOS.
“PEREC”, KIJEVA

— BET TAGAD DAŽUS VĀRDUS
PAR TIRGUS EKONOMIKU.
“KROKODIL”, MASKAVA

— LIEKAS, MŪSU LIETAS STĀV
LABĀK NEKĀ MŪSU KAIMIŅU
FIRMAI NO AUGŠĒJĀ STĀVA.
“WEEKEND”, LONDONA

— VĪRA NAV MĀJĀS... VIŅŠ SĒŽ
KROGĀ “ZEM RAGIEM”!
“DIKOBRAZ”, PRĀGA

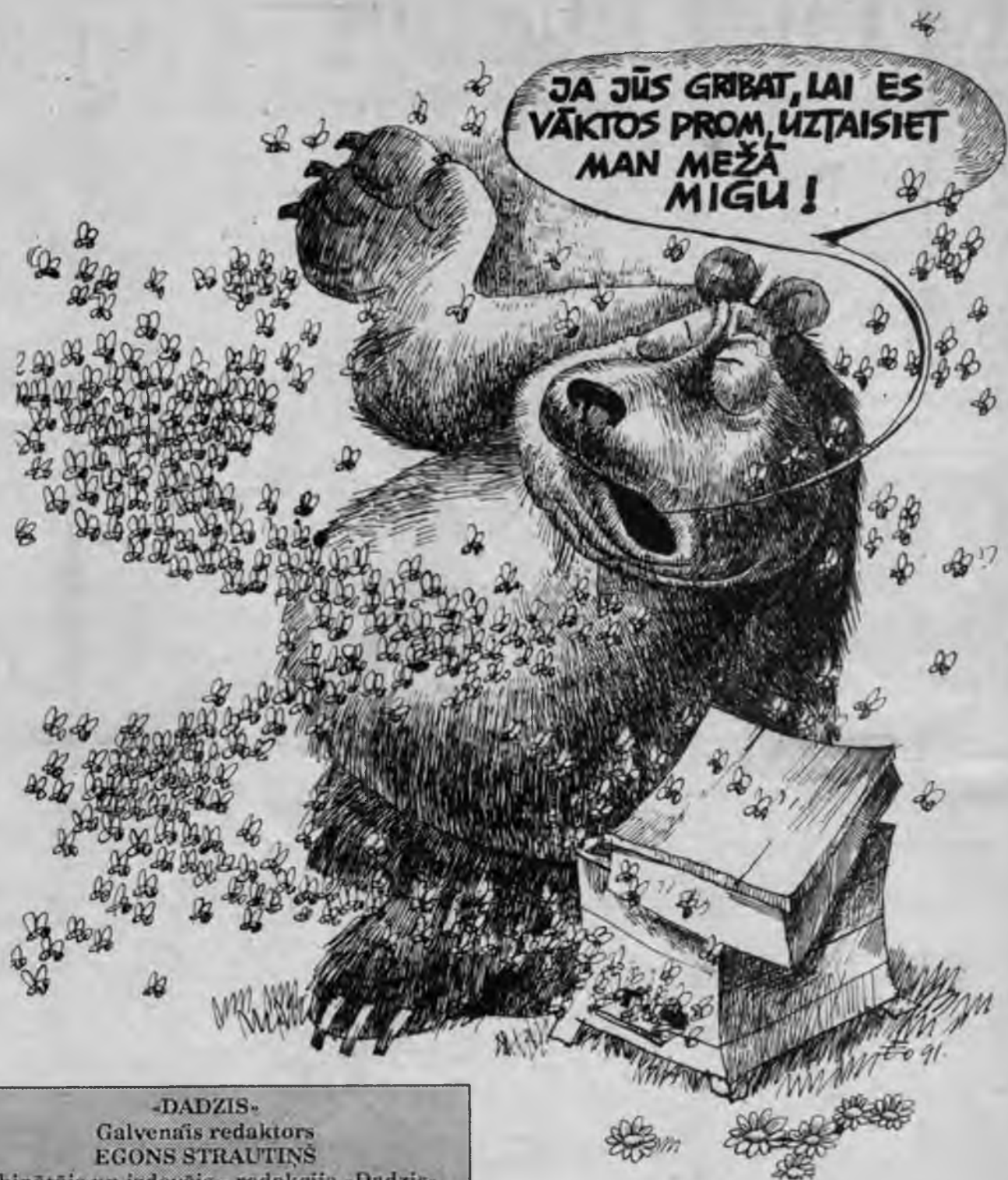

“ROHAČ”, BRATISLAVA

“NOVIJ DIKOBRAZ”, PRĀGA

L. BULIKINA

«DADZIS»

Galvenais redaktors
EGONS STRAUTIŅŠ

Dibinātājs un izdevējs - redakcija «Dadzis»
Reģistrācijas apliecība
Nr. 0644.

Sagatavots iepiešanai
1991. gada 23. oktobrī
Metiens 58 000 eks.

**Cena: pasūtītājiem
45 kap., kioskos 60 kap.**

A/S «Preses nams», Pas. nr. 435.

E. OŠS